

ЧЕТИРИДЕСЕТ И ЧЕТВЪРТО НАРОДНО СЪБРАНИЕ

ДОКЛАД ЗА ДЕЙНОСТТА НА ОМБУДСМАНА НА РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ ПРЕЗ 2016 г.

четвъртък, 8 юни 2017 г.

ОМБУДСМАН МАЯ МАНОЛОВА: Уважаеми господин Председател, уважаеми дами и господа народни представители! Благодаря за възможността да представя пред Вас Доклада за работата на институцията на Омбудсмана за 2016 г. Това е Докладът. (*Показва доклада.*) Колкото и да се старахме с моя екип да отбележим в него най-важното, не можахме да се поберем в под 230 страници, така че сега пред мен има две възможности за представянето на този доклад – да започна да го чета, което означава, че няма да имате тревоги с дневния ред и през следващата седмица, или да представя презентация, която сме подготвили заедно с моя екип.

Искам специално да отбележа, че Докладът, както и резюмето, което е в 72 страници, както съвсем справедливо ги преброи господин Адемов по време на заседанието на Социалната комисия, са на разположение на всички народни представители. Така че ако някой се интересува по-детайлно от свършеното от нас по отделните направления, може да прочете, а и, разбира се, аз и госпожа Диана Ковачева – заместник-омбудсманът, сме тук, за да отговорим на Вашите въпроси.

Пристъпваме към презентацията.

Институцията на Омбудсмана в България е относително нова, всъщност най-новата и най-младата в Европа, работи вече 11-та година. Всички сте наясно, че има двама предшественици – господин Гиньо Ганев и господин Константин Пенчев, към които се отнасям с огромно уважение и респект. Те поставиха основите на институцията.

Това, което аз се опитах да направя, е да уплътня всичките правомощия и възможности на омбудсмана да надградя и да променя, образно казано, четири неща. На първо място, опитах се да направя институцията проактивна, не просто гара „Разпределителна“ за жалби, а Омбудсман в действие, Омбудсман, който е на терен и пресреща проблемите на гражданите на място.

Опитах се да направя институцията абсолютно прозрачна. Опитах се да събера достатъчен експертен потенциал около Омбудсмана в лицето на именити юристи, професионалисти, хора с експертиза.

Работя с Консултативен конституционен съвет, в който са включени топ юристи, представители на целия политически и професионален спектър. По отделните теми работя с повече от 150 неправителствени организации, които разполагат с много сериозна експертиза.

И четвърто, което смятам за най-важно, положих усилия да направя институциите мои съюзници. Казвам го не, защото съм пред Вас и не, защото искам да Ви благодаря за добрата работа в интерес на българските граждани, но и за да призная очевидното. Да, работя добре и с изпълнителната власт, с министрите – редовни и служебни, с различните агенции, с областните управители, с кметовете и всичко това е в интерес на гражданите.

Благодарение на това, отчитайки 2016 г. мога да го направя с едно изречение – 2016 г. за Омбудсмана беше година на действия, но и година на резултати. Защото така отчетох, така усетих очакванията на хората – не просто от една институция, която е последната врата, на която ще почукат, която е готова да ги изслуша, да ги утеши, но и институция, която е готова да решава проблеми, да стои зад гърба им, да ги подкрепя докрай и в крайна сметка да намери решение на техния проблем.

Така, благодарение на доброто взаимодействие с институциите, успяхме да решим много конкретни казуси, но и завършихме няколко мащабни кампании, които са в интерес на десетки хиляди, бих казала, на стотици хиляди български граждани.

Например: успяхме да затворим паралелната частна съдебна система, която функционираше в страната и която съдеше граждани. Затворихме я за потребителски спорове – става дума за така наречените „абритражни съдилища“, които съдеха зад гърба им, дори без да ги уведомят, граждани, даже и за несъществуващи вземания. Успяхме, благодарение на съдействието на Правната комисия, на депутати от всички цветове, които внесоха Законопроекта.

Използвам случая да благодаря на тези, които бяха и в предния парламент, и сега са в Правната комисия, и специално на нейния председател господин Кирилов за добре свършената работа по тази гражданска кауза.

Успяхме да се преборим и финализирахме кампанията за отпадане на ДДС върху дарените храни. Това също е много важна кампания, която е в интерес на българските граждани, на бедните и гладните, на тези, които нямат достатъчно възможности да хранят децата си пълноценно. Тя е в интерес и на българския хранителен бранш, защото не се пилее трудът на производителите на храни. В интерес на обществото, надявам се, че много скоро ще е и в интерес на държавата, защото социалното напрежение, когато има подкрепа за гладните хора на България, неизбежно пада.

Успяхме да го направим заедно с подкрепата на Бюджетната комисия в парламента, на депутати от всички цветове и, разбира се, на финансовия министър. Обещах и няма как да не го отбележа, но всички си даваме сметка, че без благословията на Финансовото министерство подобна кампания няма как да бъде финализирана. Така че благодаря изрично и на депутати, които не са в този парламент, в лицето на господин

Славов и господин Мартин Димитров, които внесоха законодателните предложения.

Всъщност с тази кампания надградихме кампанията „Великден за всеки“, която е единствената национална кампания, насочена към българските пенсионери. Вчера получих много трогателно писмо от възрастна жена, бивша учителка, която е пенсионер, получава минимална пенсия, която ми пише, че изобщо не е очаквала и наистина е щастлива за това, че е получила един хранителен ваучер в рамките на тази кампания.

Поздравявам Ви за решимостта да започнете действия за повишаването на доходите на българските граждани и на първо място – на българските пенсионери. Те имат нужда от подкрепата на всички институции и от повече уважение и съпричастност в обществото.

През тази година, използвам да Ви информирам, продължаваме кампанията с друга, която сме нарекли условно „Не хаби – дари“, която вече е насочена и към българските домакинства, защото годишно в България се унищожават 670 000 тона храни! 670 000 тона, а се спасяват само 250! Не 250 000, а 250 тона, като две трети от тази храна се разпилява именно от българските домакинства, от всички нас, които не уважаваме достатъчно храната, купуваме, изхвърляме, докато има хора, които гладуват – и те, и техните семейства.

Друга важна кампания беше насочена срещу произвола на монополите в България. Тук имам най-малко с какво да се похваля, защото битката е сериозна, бих казала, неравна, но отново това, което успех да постигна, е благодарение на подкрепата на парламента. Намалихме шест пъти юрисконсултските възнаграждения, с което надбавките върху един дълг в съдебен процес и в частно съдебно изпълнение бяха намалени шест пъти. Ако досега „Топлофикация“, ЕРП-та, ВиК-та си начисляваха 3 пъти по 300 за техните юрисконсулти, с което един дълг се увеличаваше с 1000 лв., сега максимумът, който могат да направят, е 3 по 50, което е 150 – намаление шест пъти.

И кампанията „В нашите ръце“ за правата на българските деца, но за нея ще говоря по-късно.

Това са всъщност по мащабните кампании, но ако трябва да кажа кои са най-значимите резултати, трябва да направя уговорката, че за всеки отделен гражданин, който се е обърнал към мен за подкрепа и за съдействие, най-важен, най-значим е неговият проблем и най-голямата победа е в случай, че сме успели да помогнем неговият проблем да бъде решен.

А за мен и за моя екип най-голямата победа е промяната в отношението към институцията. Ако до вчера се казваше, че омбудсманът няма никакви правомощия и от него нищо не зависи, днес не е така. Доживях да чуя в една от парламентарните комисии, че изглежда, че омбудсманът има прекалено много правомощия и би следвало те да бъдат

преразгледани от гледна точка на тяхното поорязване. Разбира се, депутатите сте в правото си, но това, което исках да покажа, е, че една институция изглежда и работи така, както работят хората, които са в нея. Тук е моментът да благодаря на моя екип, с който наистина положихме много усилия.

Всъщност един от критериите за доверието в институцията е и повишеният брой жалби. Може би сега е моментът да поговоря с числа. През миналата година ръстът на жалбите спрямо 2015 г. е точно със 74%. 10 640 жалби и сигнали са постъпили в институцията срещу 6202 през 2015 г., от които 9675 са приключени срещу 5250 през 2015 г. Тоест ние не просто получаваме и прибираме жалби и сигнали от граждани, а работим по преписките и се произнасяме, решаваме казусите в срок.

17 362 души са приети и консултирани в приемната на омбудсмана, от които 1109 са се срещнали лично с мен, а няколкостотин – със заместник-омбудсмана, който също всяка седмица има един приемен ден. Или 27 037 души са потърсили помощ и съдействие от институцията, и са я получили, с жалба, с писмо, с посещение в приемната или с обаждане по горещата телефонна линия, което е с 12 000 повече от 2015 г.

Както поех ангажимент пред тези от Вас, които участваха в моя избор, изнесох изцяло работата на институцията на терен, като сме провели 27 изнесени приемни, от които например във всички общини в област Монтана – специален акцент върху Северозапада.

Проведохме и първите тематични приемни. Една – посветена на проблемите на столичани с „Топлофикация“, в която се включиха над 250 души. Една специализирана приемна по проблемите на децата в Перник, в която участваха над 35 души.

Повдигнахме за публично обсъждане важни за българските граждани теми, като ги обсъдихме на 18 кръгли маси и обществени дискусии с участието на всички отговорни институции, експерти и, разбира се, граждански организации.

Изготвихме четири специални доклада по важни теми, три от които внесохме в Народното събрание – Доклад за проблемите на децата в конфликт със закона и за специализираните интернати, който беше на разположение на предния парламент, специален Доклад за непридружените деца бежанци и Доклад за проблемите на гражданите с топлофикационните дружества. За съжаление, предното Народно събрание не успя в своя мандат да разгледа тези важни теми.

В резултат на свършеното ние сме отправили 840 препоръки към различни институции, към администрацията – централна и местна. Статистиката е положителна – всяка втора препоръка на омбудсмана е била изпълнена от съответните институции.

Написали сме и сме изпратили на съответни институции 5176 становища, а в 447 конкретни случая сме осъществили

посредничество между страните за успешно решаване на конкретните случаи.

Може би трябва да отбележа един проблем. Все още е сериозен броят на жалбите, които традиционно се отчитат като недопустими, тоест са свързани с теми, които са извън правомощията на омбудсмана. Опитали сме се обаче, нищо че нямаме правомощия по тези казуси, да обърнем внимание на всеки, който се е обърнал към нас, и ако не можем да му помогнем с друго, да му дадем съвет по какъв начин би могъл да търси решение на своя проблем.

В „Топ 5“ на жалбите срещу нарушени права на граждани, на първо място са права на потребители, проблеми на гражданите с монополните дружества. През миналата година сме работили по 3 138 жалби и сигнали. Има ръст на тези жалби от 100%.

На второ място са социалните права на гражданите, където също има близо 100-процентов ръст – 1429 жалби по трудови и социални права срещу 761 през 2015 г.

На трето място са нарушенията, свързани с правото на собственост на гражданите – 1169 срещу 889.

На четвърто място, жалби, свързани с основни права и свободи.

На пето място жалби, свързани с лошо административно обслужване – и на централно, и на местно ниво.

В „Топ 6“ от слайда за правата на потребителите очаквано най-много жалби има срещу топлофикационните дружества – 886, срещу мобилните оператори – 531, срещу електроснабдяващите дружества – 503, срещу ВиК-тата – 422, срещу банки и финансови институции – 322.

През 2016 г. отправих четири искания до Конституционния съд. Мисля, че с това доказвам, че притесненията на част от народните представители, участвали в моя избор, са били неоснователни, тъй като най-голямата тревога беше дали няма да злоупотребявам с това свое правомощие и да изпращам много законодателни решения на парламента в Конституционния съд. Направила съм го само по четири случая и мисля, че с одобрението – гласно или негласно, на народните представители от всички парламентарни групи.

Първата моя конституционна жалба беше знакова, посветена на защитата на производителите на домашна ракия, жалба за възстановяване справедливостта в полза на малките срещу големите, защото такава беше законодателното решение. Конституционният съд отказа да се произнесе по нея с мотива, че нямам право да защитавам еднолични търговци, каквито са производителите на ракия. Благодаря, че парламентът се съобрази с моето настояване и по предложение на Патриотичния фронт тази несправедливост беше поправена, така че нещата си дойдоха на местата.

Друга важна жалба беше тази срещу юрисконсултските възнаграждения. Загубих битката в Конституционния съд, но спечелих в парламента. Благодаря, защото заедно променихме закона и юрисконсултските възнаграждения бяха намалени шест пъти.

Имаше две жалби по повод на текстове от Изборния кодекс, свързани с правото на глас на нашите сънародници в чужбина. Междувременно парламентът сам промени текстовете, така че едната жалба се оказа безпредметна. По другата мисля, че всички отдъхнахте с облекчение, когато Конституционният съд отмени санкцията при задължително гласуване, а именно заличаването от избирателните списъци. Мисля, че това е нещо, което така или иначе не съответстваше на идеята на парламента да повишава избирателната активност чрез въвеждане на задължително гласуване.

Сега, в зависимост от това колко издържите да слушате, ще мина телеграфно по отделните теми – предмет на работа на институцията.

ПРЕДСЕДАТЕЛ ВАЛЕРИ ЖАБЛЯНОВ: Парламентът е издръжлив, госпожо Манолова, заповядайте. *(Смях, оживление.)*

ОМБУДСМАН МАЯ МАНОЛОВА: Правата на децата беше мой основен приоритет през 2016 г., който продължавам и през тази година. Приемам мисията си да защитавам правата на българските деца не просто като законов и конституционен мандат, не просто като законов ангажимент, а като кауза, в която трябва да бъдат посветени много време, много усилия, много експертиза, много работа с неправителствени организации и с различни институции. Това правихме с моя екип през 2016 г.

Ще си позволя да отбележа само по-мощабните проблеми, с които се сблъскахме и които бяха предмет на жалбите до институцията.

Жалбите, свързани с права на деца, са нараснали три пъти: от 103 броя през 2015 г. на 297 през миналата година, което е свързано със специалния акцент, който поставихме с моя екип върху правата на децата. За проблемите ме сезират родители, педагози, деца.

На първо място са проблеми, свързани с детската бедност, с неравенствата в обществото, което не е изненада за Вас.

Има много жалби на деца по повод на родителски конфликти. От разводите на родителите и битките за родителски права страдат децата. В тази връзка подкрепих усилията на Социалното министерство и заедно изработихме предложение за промени в Семейния кодекс, където предложихме да се въведе споделеното родителство. За съжаление, предишният парламент нямаше време да финализира тези текстове, но много се надявам те да стоят на вниманието на този парламент.

Децата с увреждания, семействата на децата с увреждания, които са избрали трудната мисия сами да се грижат за своите деца, а не просто да ги оставят в институция, наистина трябва да бъдат подкрепени. В момента

работим заедно по изработването на текстове на Закон за личната помощ, защото асистентските грижи по начина, по който са уредени в България през последните 10, 15, 20 години, са много несправедливи към семействата на деца с увреждания. Едно дете има нужда от грижи не от програма на програма и от проект на проект, а от непрекъснатата грижа и подкрепа на семейството за това.

Жалбите, свързани с образованието и със здравеопазването на децата, също стояха като предмет на моето внимание. Ще си позволя да кажа само едно изречение, свързано с правата на децата в образованието. Проблемите се повтарят от 2015 до 2016 г. и чакат намеса на институциите, като започнем от насилието и агресията в училище и стигнем до приема на първокласниците. Трябва наистина да бъдат наложени правила, които да се спазват от всички, да бъдат справедливи, а не да се създава впечатление, че правилата работят само в интерес на някой.

Положихме много усилия за подкрепа на децата в системата на здравеопазването. Имаме доста свършено. Отрицателен пример как не трябва да се решават проблеми е проблемът на децата с увреден слух, децата с кохлеарни импланти – тема, с която се занимавам от 2010 г., когато бях народен представител. След това бях такава от управляващото мнозинство, от опозицията, след това – омбудсман, занимавала съм сигурно десет на брой здравни министри. Мисля, че сега, най-накрая е дошло време този абсолютно справедлив за деца и семейства въпрос да бъде решен.

Ще кажа няколко думи по темата „Монополи“ и битката на гражданите срещу издевателствата на монополите.

Като говорим за това, първата е „Топлофикация“. Упражнях и използвах всичките си правомощия и всичките си законови възможности да озаптя, образно казано, това дружество в неговите отношения със столичани. Срегнах се с всички отговорни институции, проведох публична дискусия, направих открита приемна по проблемите на „Топлофикация“, написах специален доклад с конкретни препоръки, който изпратих на отговорните институции и внесох в парламента, проведох срещи с отговорните парламентарни комисии – Комисията по енергетика и Комисията за наблюдение на КЕВР, писах жалба до Конституционния съд, до Върховния касационен съд, до Върховния административен съд, срещнах се с еврокомисаря по защита на потребителите и с този по проблемите на енергетиката – направих всичко по моите сили. Участвах няколко пъти на заседания на Столичния общински съвет, който се явява принципал на това дружество. В крайна сметка всички тези усилия се оказаха на практика безрезултатни. Естествено, има малки победи. „Топлофикация“ вече уведомява своите клиенти в случаите, когато ще ги дава на съд, ще отнесе проблема в съдебна зала. Намалихме и юрисконсултските възнаграждения,

които бяха сериозна тежест за гражданите. Генерално обаче проблемите могат да бъдат решени със законодателни промени, така че в условията на работна група заедно с Министерството на енергетиката продължаваме работата по тях и скоро ще бъдат представени на вниманието на парламента.

Независимо дали във времето „Топлофикация“ е била държавна, както беше в периода 2005 – 2009 г., или общинска, както е след това, проблемите са едни и същи – това е дружество, което се радва на институционален и политически комфорт независимо от това кой управлява.

Сред правата на потребителите, на второ място, са жалбите срещу мобилни оператори. Нараснали са повече от два пъти. От това страдат най-вече възрастните хора, на които им се продава, без да са разбрали, скъп мобилен интернет, или телефонните им номера се включват в SMS-игри. Теми, по които работим, и с които така или иначе още не сме успели да се справим.

Проблеми на гражданите с електроснабдяването. Искам само да вметна, че предстоящата реална либерализация на енергийния пазар е предизвикателство и пред парламента. Вече имам първите случаи на измамници – продавачи на ток на свободния пазар. Също така Вие сте наясно повече и от мен, че уязвимите потребители имат нужда от специална законова подкрепа.

Правата на гражданите, свързани с водоснабдяване, знаете цена, качество, но и факта, че в 21 век в България все още има населени места, и то големи, в които хората са на воден режим – Севлиево, отделни махали на Троян, населени места в Родопите.

Ще прескоча жалбите в транспорта.

СТАНИСЛАВ ИВАНОВ (ГЕРБ, *от място*): Защо?

ОМБУДСМАН МАЯ МАНОЛОВА: Те стоят на вниманието на парламента, част от тях бяха решени. Например, беше прието и моето предложение за въвеждане на едnodневна винетка, което е добре.

Отправляли сме многобройни препоръки без резултат по темата сметосъбиране. Отлага се и се отлага решаването на въпроса с формиране на таксата „битови отпадъци“, според количеството изхвърлени отпадъци, макар че парламентът, още докато бях народен представител, направи тази законова промяна. Надявам се, че това ще се случи през близките години.

Няма как да не кажа няколко думи за колекторските фирми. Част от жалбите са насочени срещу този бранш. Тук проблемите са ясни. Гражданите не биват уведомени за това, че дългът им е продаден. Все още се използват и силови прийоми при събирането на дългове, а често се продават и събират дългове, които отдавна са погасени по давност. Тук ще трябва да има промени – например да се забрани на дружествата, които

предоставят обществени услуги, да продават задълженията на своите клиенти на колекторски фирми.

Темата с финансовите услуги, с банките и фирмите за бързи кредити, също би следвало да стои и на Вашето внимание, защото има многобройни оплаквания от граждани. Аз например, като бивш народен представител, живеех с мисълта, че ние сме сложили ред в сектора на бързите кредити. Имаше такива законодателни промени през 2013 г. Оказа се, че това е илюзия, защото реално част от фирмите просто не спазват тези правила, нито прословутия ГПР – годишен процент на разходите. Начисляват се всякакви такси – за осигуряване на поръчител или за други измислени услуги. В крайна сметка гражданите са натоварени.

Внесла съм законодателни предложения, свързани с частните съдебни изпълнители и банките. Използвам да го кажа тук, макар че мястото му е по-назад в доклада, защото виждам вече, че по-активните народни представители си гледат часовниците, явно съм прекалила с времето.

Благодаря на Правната комисия за демонстрираната решимост по време на вчерашното заседание заедно да организираме форум, на който да поставим тези проблеми на българските граждани. Само да напомня, че България е в процедура за прословутия чл. 417. Тук също трябва да има някакви промени, в зависимост от това какво мнозинство се събере.

А що се отнася до частните съдебни изпълнители, извън законодателните промени, които са предмет вече на Вашето внимание, искам да презентирам от тази трибуна една идея. Предвид факта, че частните съдебни изпълнители събират по техни данни около милиард и половина вземания годишно и образуват около сто хиляди дела, сметнете само: 108 лв. е началната такса за образуване на дело и сте наясно как вървят процентите при събиране на по-големи дългове – кумулира се огромен ресурс, според мен би било редно, тъй като те изпълняват държавна функция, възложена им от българската държава, важната функция по изпълняване на съдебни решения, също да бъдат включени в списъка лица, които декларират своето имущество, за да е ясно за какви... *(Реплика от народния представител Димитър Лазаров.)* Да, защо не? За да е ясно, както има публичност и прозрачност за всички лица в държавата, които изпълняват държавни функции, с какво имущество разполагат, би следвало това да стане. *(Реплика от народния представител Димитър Лазаров.)* Добре, както и да е. Това е предложение на моя екип в резултат на работата, която вършим.

Темата със социалните права подробно презентирахме по време на заседанието на Социалната комисия. И в момента трудовите права на гражданите, забавените, неплатените заплати са предмет на обсъждане на специалната комисия. Много се надявам около предложенията, или около подобрен техен вариант да се обединят депутати от всички цветове, защото

проблемите на хората на наемния труд в България, свързани с неплащане и бавене на заплати са много сериозни. Давам последния пример с мина „Оброчище“ – манганова мина, в която аз лично съм за трети път. Благодарение на намесата на държавата и на обединяването на усилията на всички институции, вече съм оптимист и миньорите са оптимисти, че нещата ще се решат. Но трябваше да се включи Министерският съвет – изпълнителната власт, трябваше да се включи Прокуратурата, която влезе в предприятието с една група заедно с МВР, ДАНС, НАП, за да може хората, които редовно си получават забавено мизерните заплати, за 600 лв. се работи под земята, имаше трудова злополука преди една седмица... Тоест това е един пример за това как когато се обединят институциите, хората в България с чувстват защитени.

Право на образование, право на здравеопазване, право на здравословна и благоприятна среда, право на собственост, на добро управление и добра администрация, на справедлив съдебен процес и на защита в изпълнителното производство.

Национален превантивен механизъм – всъщност Омбудсманът, освен за всичко, което изредих, отговаря за затворите, за психиатриите, за домовете за възрастни хора, за следствените арести, за арестите в системата на МВР, за бежанските центрове, за непридружените деца. По тези проблеми сме изготвили специален доклад, който внесохме в края на предния парламент, който сме готови да внесем отново и който се надявам, че ще бъде на вниманието на отделните специализирани комисии.

Законодателни предложения. Вие сте наясно – през миналата година сме направили 11 препоръки и предложения за промени в закони, които се отнасят изключително и основно до правата на българските граждани. Всъщност така е формулирано и правото ми на косвена законодателна инициатива – в случай на нарушени и защитени права Омбудсманът прави предложения и препоръки за промени в законодателството през председателя на парламента, или през премиера.

За първи път тази година сме включили специална глава в доклада, която беше изготвена под ръководството на заместник-омбудсмана госпожа Диана Ковачева, която е свързана с изпълнението в България на ключовите конвенции за правата на човека и на решенията на Европейския съд по правата на човека. За тези от Вас, които се интересуват, всичко е описано подробно.

Международната дейност на омбудсмана – членуваме в близо десет международни, европейски и световни организации и развиваме сериозна международна дейност, тъй като подкрепата за правата на гражданите е кауза и важна тема и на повечето европейски институции.

Приключвам. Оценката за моята работа е във Вашите ръце. Очаквам с огромно внимание и с огромен респект Вашите мнения, препоръки, критики, защото въпреки всичко, което се постаряхме да направим през

миналата година, имаме амбицията да ставаме все по-добри в защитата на гражданите. Много се надявам, че ще работим добре заедно, както и в предишния парламент.

Не съм благодарила на медиите. Благодарение на тях огласихме и показахме много проблеми на граждани и на практика стана ясно, че първата, втората, третата и четвъртата власт в България могат да работят заедно за една кауза, когато имат пресечна точка. Тази пресечна точка са правата на българските граждани, каузата на омбудсмана, сечението между всички власти, а правата на гражданите са част от демокрацията, за която и Вие и аз имаме своите отговорности. Благодаря за вниманието.